

Dva jako dobro obiskana shoda sta se vršila v nedeljo, dne 18. t. m., v Sošlanju in Sv. Andražu, na katerih sta poročala o političnem položaju, programu in delu SLS in nasprotnik strank kandidata gg. M. Stehlovnik in Vladimir Pušenjak. Ljudstvo že komaj čaka na volitve, da more dati izraza svoji nevolji.

Poslanec Vladimir Pušenjak je imel sijajno uspele shode v Zavodnjem, Sv. Primožu nad Muto in zborovanje zaupnikov v soboto, dne 17. t. m., v Mozirju. Zanimiv je bil shod v Zavodnjem, kjer so zborovalci z navdušenjem odobraval izvajanja govornika, dočim so pri vseh prejšnjih shodih nasprotniki motili zborovanje. Smotno delo v prid ljudstva povzroča, da se množijo vrste naših pristašev in da trumoma zapuščajo ljudje slabostno stranko. V Zavodnjem so ljudje siti odiranja krčmarjev Ročnikov, kateri so povzročili neslogo v župniji. Kako dobro skrbijo Ročniki za blagor ljudstva, priča naša cesta, ki je gotovo najslabša na celem Stajerskem. Naša cesta je verna slika delovanja Slabostjane v prid ljudstva.

Laško. V nedeljo, dne 18. t. m. po prvem sv. opravi se je vršil tukaj velik volilni shod naše SLS. Bilo je navzočih na stotine volilcev. Govorila sta kandidata Kugovnik in Hrastnik in posestnik Deželak iz Smiklavža. Sprejeta je bila resolucija, ki izreka SLS neomajeno zaupanje.

Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah. V nedeljo, dne 18. t. m. po drugem svetem opravi se je vršil tukaj nepričakovano lepo uspeli shod naše SLS. Vsa množica ljudstva, ko je prišla iz cerkve, je vstrajala na shodu na prostem. Govorila sta kandidata Kugovnik in Hrastnik ter kmet Deželak iz Smiklavža in domačin Kuder, anizar v Rimskih Toplicah. Sprejeta je bila resolucija, ki odobrava politiko naše stranke. Z vso odločnostjo bomo skrbeti, da bo zmaga 18. marca za našo stranko častna. Izvolil se je tudi krajevni odbor SLS.

Tedenske novice.

Našem cenj. čitateljem in inserentom. Ze zadnjič smo obširno poročali, kako so nam mariborski orjunci, sokolaši in pripadniki dr. Kukovčeve demokratske stranke razbili v naši tiskarni stroje za tiskanje. Po mučnem, trudopolnem delu smo popravili doslej tri razbite stroje, da so zopet vsaj za silo za uporabo. Naš največji stroj, na katerem smo tiskali »Gospodarja« in »Stražo« še dosedaj ni popravljen in bogve, ali še bo sploh kedaj za rabo. Radi nerabnosti velikega stroja smo prisiljeni tudi tokrat izdati »Gospodarja« samo na štirih straneh, mesto na osem in izpustiti, ker smo pred volitvami oglase (insertate). Naši cenjeni čitatelji in inserenti nam tega gotovo ne bodo šteli v zlo, ker lahko sami uvidijo, v kako mučnem položaju smo radi roparskega napada pristašev dr. Kukovčeve stranke. — Pristaši, somišljeniki in čitatelji našega lista, povejte povsod, kdo nam je razbil tiskarno in zakaj ravno sedaj tik pred volitvami. Demokratje so na politični smrti in postelji in sedaj se hočejo oteti smrti potom plačanih navadnih roparjev, ki se nazivajo orjunci.

Nekaj o doslej zaprtih napadalcih — demokratskih orjunskih na našo tiskarno. Doslej se je posrečilo rok pravice, da je spravila pod ključ in v ječo 15 »junakov« orjunciev, ki so z dokazi podprtimi sumi obdolženi, da so se udeležili napada na našo tiskarno. Drugi dan po napadu je mariborska policija zaprla tri tičke in sicer nekega Stoka, ki je bil pisar v odvetniški pisarni demokratskega advokata dr. Irgoliča v Mariboru. Ta človek je že bil predkaznovan, ker je kradel denar iz pušic v mariborski frančiškanski cerkvi. — Drugi piček je Kinkela, stavec v Mariborski tiskarni, kjer se tiskata »Tabor« (»Narodni list«) in samostojna »Kmetička moč«. Tretji pa je neki Bole, carinski posredovalec. V nedeljo, dne 18. t. m., pa je izročila policija v zapore mariborskega sodišča 11 oseb, ki so bile skoro gotovo udeležene pri roparskem napadu. Med temi zaprtimi je tudi inženier pri mariborskem agrarnem uradu Albert Vederjak, eden voditeljev Samostojne kmetijske stranke. Ta samostojni inženier je napravil načrt za napad in je tudi vodil napadalec na napad in sicer iz dvorane Narodnega doma, kjer so obhajali mariborski Sokoli svojo maskarado. Treba tudi omeniti in pribiti, da so vsi napadalci Sokoli in v političnem oziru po večini pristaši demokratske dr. Kukovčeve stranke in Znunderlovih narodnih socialistov, ki bi sedaj pred volitvami radi preslepili naše dobre viničarje. Med v nedeljo aretiranimi je tudi Lojze Stranik, faktor ali vodja stavev v Mariborski tiskarni, in Jurkovič, ki je stavec istotam, kjer se tiskata: demokratski »Tabor« in samostojna »Kmetička moč«. Si pač lahko vsakdo misli, koliko so vredni listi, katere tiska in zastonj med kmete razpošilja Mariborska tiskarna.

Orjunci napadajo naše kmete! V Mariboru so dne 11. t. m. na večer napadli v javnem prostoru mladi gospeki-orjunci našega odličnega moža g. Thalerja iz St. Ilje v Slov. gor., ker je v družbi z dvema gospodoma in svojimi sorodniki izpregovoril par nemških besed. Mi se ne moremo dovolj čuditi, da napada mestni privrzanec naše staré, zaslužne slovenske štajerske kmete, ki so si pridobili za slovenski narod in kmetijski stan nepozabljive zasluge. Nikdar ne bi bili ti smrkolini v Mariboru, nikdar ne bi bil Maribor slovenski, če ne bi tako zvesto in značajno svoje zemlje in materinske besede branili naši kmetje med Muro in Dravo. In te naše krščanske slovenske moze si drznejo napadati člani mariborske Orjuncel! Se je moč v žilah našega kmetijskega ljudstva, še je ponos v naših srcih. Mi slovenski kmetje in mladeniči sprejememo boj s predzniki orjunkskih škrici in sami si bomo napravili red,

ako ga ne zna pristojna oblast, katero plačujemo in vzdržujemo s škrici vred. — Kmet iz mariborske okolice.

Društven oder na državni meji. Izobraževalno društvo pri Sv. Juriju na Pesnici je menda med prvimi društvi ob meji — vsaj v malih krajih —, ki si je oskrbelo društven oder. S pomočjo nekaterih blagih dobrotnikov domačinov in enega tujca, ki vedo ceniti kulturni pomen dobrih gledaliških in glasbenih prireditvev, je društvo z velikim trudom napravilo sicer mali a ličen oder, ki ga je slikal v tem izvedeni g. Fr. Horvat ml. iz Maribora. Na novem odru je društvo imelo zadnje tedne že dve prireditvi: burko s petjem »Pogodba« in pa lep koncert in šaljiv prizor »Lep večer«. Upamo, da v postu pride zopet kaj primernege na vrsto, k čemur vabimo že sedaj tudi sosede. Vsi, ki so velikodušno pripomogli do novega odra, imajo lahko veselo zavest, da so storili važno delo za napredek našega ljudstva tukaj na meji.

Znani samostojnež in sedaj narodni socialist S. ch. nuderl jo je zopet enkrat izkupil. Od Sv. Jurija v Slov. gor. poročajo: V nedeljo, dne 18. t. m., smo imeli pri nas dva shoda: ob enih je hotel napraviti Znunderl razprodajo narodno-socialističnih obljub. Ko je došel na zborovalni prostor, so ga sprejeli navdušeni kličci: Živijo Korošec! Živijo Zebot! Živijo Kmetška zveza! Fantje pa so peli. Nato so ga vprašali, če je lačen in žejen. Da! — Gostilničar, postrezite mu! — Se zgodi. Znunderl bled kot zid požira obenem tudi silne očitke in poslušajo svojo obsodbo, ne da bi mogli le eno besedo ziniti v svojo obrambo. — Ste se okrepčali? — Da! — Zdaj pa izginite! — Tresoč se na celim telesu, gre skozi špalir, ki so mu ga napravili naši fantje, da ga biviš njegovi lastni pristaši niso raztrgli. Pred njim mu svetijo z lopato in kijem, za njim eden pometa, špalir pa poje: »Črna zemlja naj pogreze tega, kdor odpada« in za njim »Kadar boš na rajšo šel.« Znunderl izgine sam, čisto sam. Zborovalci pa pripojejo v dvostopu na shod SLS, ki je bil napovedan ob treh popoldne pri Krajcu. Zebot in Fanelj govorita. Velikansko navdušenje. Isto bo dne 18. marca. Tako je pri nas v Slov. gor. Oj, g. Znunderl, kaj bo, oj!

Odgovor našega pristaša Florjančiča iz St. Miklavža pri Mariboru samostojnim: Samostojneži so pridno začeli zahajati v gostilno Wrus pri Sv. Miklavžu. Mislili so, da dobijo Florjančiča na svojo roko, ker pa jim Florjančič tega ni obljubil, ampak rekel, da s tako stranko ne more iti, katera blati duhovščino in vero, so potem začeli Florjančiča blatiti po svojih časopisih. Florjančič h taki stranki ne more pristopiti, ki je na smrtni postelji, ker se on boji, da ne bi tudi on s slabostjo vred umrl.

Volilno gibanje postaja zelo živahno v ptujskem in ormožkem okraju. Krajevni odbori so po nekaterih krajih priredili manjše sestanke. Prosimo tudi druge, da sledijo temu vzgledu, ker kandidat prof. Vesenjak med tednom sam ne more med volilce.

Prava in srebrna poroka. Dne 5. februarja t. l. se je vršila prav redka slavnost v predmestni župniji Matere Milosti v Mariboru. Jakob in Marija Strauss, viničarja pri tvrcki Scherbaum, Meljski hrib 51, sta obhajala 25 letnico svojega ženitovanja in njun sin Jozef Straus je isti dan poročil viničarsko hčer Alojzijo Verlič. Slavljenca sta že celih 25 let kot viničarja pri tvrcki Scherbaum v Melju, oziroma Jakob Straus je prišel k zgoraj omenjeni tvrcki leta 1872 kot viničarski sin, torej slavi 50 letnico viničarstva pri enem in istem gospodarju, kar se redko kedaj zgodi, posebno pri viničarjih je ta bolezen v novjšem času razširjena, da hoče vsako leto gospodarja menjat. Slavnost v cerkvi je opravil č. g. p. Valerijan, ki je pred oltarjem v navzočnosti številnega občinstva lepo nagovoril jublanta. Daj Bog še dosti takih dobrih viničarskih družin. Kot pričel pri mladoporočencih sta prisostovala g. dr. Scherbaum in g. Muraus in na slavljenčevem domu Meljski hrib g. dr. Scherbaum in g. Gustav Scherbaum z gospoda, kakor tudi večletni vinogradski oskrbnik g. Ivan Velker z gospo.

Poroka. Iz Dornove pri Ptuj. Dne 5. februarja smo obhajali poroko dveh zavednih novoporočencev g. Franjo Firbas in gđe. Marije Frajnkovič. Zenin je bil od ustanovitve našega Bralnega društva član, sedaj blagajnik, naročnik že od mladosti »Slov. Gosp.« in od mladosti pristaš Kmetške zveze. Nevesta je iz znane Frajnkovičeve hiše, kamor že zahaja »Slov. Gospodar« 45 let. Bila je močni steber tukajšnjega Bralnega društva ter članica raznih katoliških društev. — Naše bralno društvo bode od sedaj še lepše prospevalo, ker ga bodeta sedaj skupno podpirala. Na gostiji smo se spomnili Kmetške zveze in smo nabrali za njen sklad 444 K. Novoporočencepa pa kličemo: Bog vaju čuvaj in ohrani mnogo let, in ako vama podeli potomce, vzgojita jih v vajinem duhu, da jih uvrstimo potem v armado Kmetške zveze.

»Taborovo« delo bo zastonj. Iz Žiž pri Konjicah poročajo: Precej iztisov »Tabora« od zadnjega četrtka je bilo doposlano našim posestnikom. Ker je bil ta list dosedaj tu nepoznan, smo menili, da je kak »jutrovec« bil naprošen dati naslove na razpolago. Misel ni slaba. Nahajamo se pred volitvami. Orjunkski »Tabor« — (Narodni list) je lahko svojim zaupnikom na deželi pisal: Cirilova tiskarna je (ali pa bo) razbita. »Slov. Gospodar« se ne bo tiskal. Zdaj je najlepša priložnost, da se vgnezdijo »Tabor«. Saj lahko reče, da jim ga je KZ naročila, kakor tudi trdi, da si je Slov. ljudska stranka tiskarno sama razbila. A prišel je tudi »Slov. Gospodar« in vtis od shoda dr. Hohnjeca zbrisati se bo »Tabor« zastonj trudil.

Novice od Sv. Antona na Pohorju. V nedeljo, dne 11. t. m., je bila šolska prireditev s poučnim govorom, deklamacijo in gledališko igro »Nekaj neverjetnega in

naš Tončec.« Vse je lepo uspelo. — Eno nedeljo poprej je bila pokopana mlada žena Marija Keber p. d. Ravjak. Živela je z možem v lepi zastopnosti. — V dveh letih so umrli v fari 4 vrli, katoliški mozeje, kmeti, vsi občinski odborniki in naročniki »Slov. Gospodarja«: Janez Mravljak, Matija Kanop, Ignac Gašper in Marke Vamlek. N. v m. p.! — Za dijaško večerjo v Mariboru so vložili Mohorjani (44) skupaj 20 din.

Novice iz Tinja na Pohorju. Imeli smo živahen predpust. Gostij je bilo 12. Tega ne pomnijo najstarejši ljudje. Med poročenci je bil tudi naš vrli župan Janec Ferk. Za uboge dijaške so gostje dali 70 din. Na gostiji Kregar Turner pa 75 din. Segovo Micko so fanti »zašrangali« in izvlekli iz ženina Janeza Fifer iz Smartna nad 2000 K. Denar so že, ali še pa bodo menda dobili ubogi krčmarji. Za volilni sklad smo poslali 79 din.

Novice iz Polenškaka. Preteklo nedeljo smo imeli na Polenškaku dva kandidata. Javen shod je imel prof. Vesenjak, za ogrom Lahove gostilne okoli svoje kočije pa je sanelval milijonar Petovar. Shodu KZ je predsedoval g. Meško, navzoči so bili sami odlični mozeje in dobra mladina, okoli Petovarja se je zbralo na zaupnem sestanku par bivših štajercijancev in samostojnežev ter Fink. — Te dni odidejo štirje naši Orli k vojakom, dva pa se vrnejo. — Uspeh volitev bo pokazal pri nas isto sliko, kakor jo je pokazal preteklo nedeljo pri nas shod. Kmetška zveza bo štela stotine glasov, Petovar in drug pa svoje na prste.

Veselo gibanje naše mladine pri Sv. Bolfenku pri Središču. Dne 11. t. m. je bralno društvo Sv. Bolfenk v zvezi s telovadnim odsekom Orel priredilo popoldne po večernicah v šolskem poslopju dve igri: tridejanko »Krivoprisežnik« in dvodejanko »Kmet in avtomat«. Prostori so bili zasedeni do zadnjega kotička in zbrano občinstvo je večkrat z burnim ploskanjem pohvalilo naše vrle igralce in igralke. Obsirna igra »Krivoprisežnik« je bila dobro naučena in vsak se je vglobil v svojo vlogo. Samo pri mlajših je tuintam zastala kaka beseda. Drugič bo tudi to odpravljeno. Igra »Kmet in avtomat« je zbudila mnogo veselega smeha, posebno ko so spoznali, da je Peter igral Petra. Le krepko naprej, in kmalu zopet na svidenje!

Novice iz Loč pri Poljčanah. Ker so naši rekruti brali, da se hočejo poslanci Jugoslov. kluba potegovati posebno za to, da pridejo slovenski fantje v slovenske vojašnice, kakor je to povedal dr. Korošec na shodu zaupnikov SLS v Ljubljani, so takoj nabrali po župniji za volilni sklad KZ 1152 K. — Dne 12. februarja je nagloma umrl naš odlični somišljenik kmet Janez Habjan, po domače Gajski. Velikanska udeležba pogrebcev je pričala, kako priljubljen je bil. Domači moški pevski zbor je zapel tri ganljive žalostinke, dve v cerkvi in eno na grobu. Vrli mož naj v miru počiva!

Novice iz St. Jurja ob juž. žel. Kako žalostne posledice zapuščata vsaka mladenost in brezverstvo, je značilno za našo župnijo, kjer smo imeli skoro v enem mesecu tri samomorilke: eno z lizolom, katero so spravili v bolnico in jo rešili, druga je hotela pod vlak, a jo je rešil železniški čuvaj, ko je že prihajal vlak proti njej. A najbolj žalosten slučaj se je zgodil pred 14 dnevi. V neki vasi blizu trga se je mlado dekle v skednju ponoči obesilo. Bila je hčer postenih staršev, a bila je po svetu in je prišla v roke lahkoživcem. Domov je prišla in se isto noč obesila. Dekleta bodite pametne! Ne verujte vsakemu, ki ima z medom namazan jezik. Pač pa pristopajte rade v Marijino družbo in h katoliškim društvom, da ne boste staršem in celi župniji v sramoto!

Opomini na naše pristaše, ki nam jih je poslal naš vrli somišljenik iz Planine nad Sevnico. Cenjeni gospod urednik! Prosim malo prostora v vašem cenj. listu: Kakor se godi po drugod, tako je tudi k nam začelo prihajati lažnjivo, hinavsko časopisje razne vrste. Takoj sem dobil tudi jaz te dni poslan iz Maribora takome-novani časopis »Kmetška moč«. Ker se dobro zavedam, kaj nameravajo naši nasprotniki in tudi vem, da prameni taki listi, ki so od stranke, kakor je SKS nič ne opravijo, sem ga res prečital, potem pa takoj nazaj poslal, od koder je prišel. Kaj si mislite gospod urednik. Star sem že 60 let, pa take hinavščine in lažihvale še nisem nikoli čital. Kako si upa stranka, ki je kriva toliko gorja, kakor je Samostojna, še sploh črkiniti o zaslugah, ko vendar vsak otrok ve, da je današnjih razmer kriva vlada, v kateri so sedeli tudi samostojni lažnjivci. Zato vas prosim in rotim, da kdor dobi v roke, najsibo od kogarkoli tak časopis, da ga takoj pošlje nazaj. Ti ljudje dobro vedo, da pri nas, kar nas je organiziranih v KZ, ne opravijo ničesar. Oni hočejo le samo oslabiti našo moč. Zato se enkrat ponovim, proč s takimi hinavskimi listi. Dosti se pa še žal nahaja med nami takih, ki nič ne berejo. Takim pa dajmo mi naročniki »Slov. Gospodarja«, v roke list, da ga čitajo. Dragi somišljeniki SLS stojmo trdno in neomajeno na braniku za našo sveto stvar. Dan 18. marec je blizu, glejmo, da spravimo na volišče vse naše mozeje in mladeniče! Opozorjam na eno napako, ki se tukaj na več krajih dogaja, namreč, da naši zaupniki, oziroma krajevni odbori napovejo sestanke le tam, kjer jih ni toliko treba, tam pa, kjer so omahljiveci, še dosedaj ni bilo nobenih podučnih sestankov. Torej delajte, dokler ni prepozno. Kar smo pri zadnjih volitvah premalo storili, zato storimo sedaj več, tako, da bo naša zmaga častna. Le če bomo naše nasprotnike porazili popolnoma, tedaj smo lahko v nadi, da se otresemo teh žalostnih časov.

Kako in kaj je pri St. Joštu na Kozjaku? Na pustno nedeljo smo priredili igro »Pri gospodi« s petjem narodnih pesmi. Igrala so dekleta prvokrat in reči moramo, jako dobro. Posebno »Mecona« je ugajala. Kakor čujemo je moške malo sram, ker so jih ženske prekosile. Pa fantje in mozeje, prvenstvo si ne pustite vzeti!

Naj živi vesela medsebojna tekma. Občinstvo je z veliko pozornostjo sledilo igri in petju, znamenje, da je bilo zadovoljno. Le še več zanimanja za izobrazbo in pravo zabavo. — Kratak pust in dosti porok, je rek, po katerem se šentjoščani radi ravna. Pet porok je bilo. Jožef Grunič, p. d. Jožl je poročil Heleno Pesjak, Janez Črep p. d. Zgor. Dobovičnikov je potkal pri «Korošcu» in Ana Oštr mu je radovoljno odprla (kot gospodaru) hišna vrata, Dominik Hriberšek, ki je celo «cesarjevega» rodu, si je na «Lipah» v mladenki Brigiti Lipnik utrgal mladi cvet za na pot življenja, Jožef Povh je šel po svojo nevesto Marijo Zerdoner celo v Spodnji Pekel, Strgarjev Janez Jurko pa si je Klinčevu Angelo Jablanšek privzel kot življensko družico. Sami «fest» pari, ki so prinesli veliko življenja in veselja na naš Kozjak. Samo eden nas je užalostil: Leopold Slapernik, p. d. Tonejev, ki je nas zapustil in šel na Dobro, da si v novem domu pripravi svoje ognjišče. Bog pa daj vsem obilo sreče in blagoslova. Agitacija za časopisje izkazuje sledeči uspeh: 36 Glasnikov Srca Jezusovega, 4 Bogoljubi, 28 Slov. Gospodarjev in 4 Domoljubi, skupaj 72 časopisov. Tudi h Kmetiski zvezi se jih je prišlo 30. Sedaj se pripravljamo na volitve. Naše geslo bodi: Vsi na volišče in vsi za Slov. ljudsko stranko. Šentjoščani, v edinstvi je moč!

Najbolj delaven Orel je v Šoštanju. Priredil je že lani v jeseni zelo lepo akademijo in o Božiču ljubko naraščajsko božičnico, o Svečnici pa je napravil izlet v šmartno pri Velenju in pokazal v krasno uspeli akademiji, kaj zamore vztrajnost in navdušenje. S tem svojim nastopom je pridobil Orel zopet lepo število novih prijateljev v celi Saleški dolini. V šmartnem se je že 11. februarja ustanovil orlovski odsek, ki naj bi kmalu vzbudil v življenje še bratske odseke po sosednjih župnijah. To tiho, a smotreno delo naših Orlov seveda silno jezi razne Sokole in orjunce po Šoštanju, ki ne morejo prirediti kljub vsem podporam tako lepe prireditve, kakor jih je že več priredil naš Orel. Vse njihovo delo se osredotočuje okrog maškerade in plesa, ki je trajal še v Pepelnico jutro. Zato se pa takih nasprotnikov prav nič ne bojimo in se le smejeemo njihovi onemogli jezi, ki jo izlivajo kar v šestih časnikih proti Orlom. Mi vstajamo, a vas je strah! Dne 4. februarja je priredil Orel prirčen poslovilni večer dvema odhajajočima bratoma, ki gresta k vojakom. Pri tej priliki je naš sedanji navdušeni načelnik br. Lojzek Škof izlicital za svoj «klepaček» 650 K za Orla. Bog živi vse licitante! Bog živi šoštanske Orla.

Neosnovani napadi nasprotnikov na odličnega ljudskega voditelja. Od Sv. Mihela pri Šoštanju poročajo: V zadnjem času je bilo v nasprotjem časopisju več napadov na našega obče priljubljenega kaplana gospoda Grila, na moža, ki ves svoj prosti čas uporabi za izobrazbo smihelčanov. Pa ne samo to! Znan je tudi kot vesten duhovnik in imeniten pridigar. Zato je pa tudi pri vseh poštenjaki priljubljen. Poznamo družniškega dopisunčka, člana šoštanske Orjune, ki mu je gospod kaplan trn v peti. V liberalnem časopisju zahteva ta možičelj, da mu škof odgovori, če odobrava delovanje gospoda kaplana. Res smešno! Za danes mu svetujemo samo to, da miruje in se briga raje za svoj poklic. Ako ta opomin ne bo zadostoval, bomo pa prišli na dan s stvarmi, ki bodo pokazale, kako malo pravice ima ta Orjuna do kritike.

Sum na uboj. Iz Šoštanja poročajo. V noči od 4. na 5. t. m. so našli na železniškem tiru orožnika Huberta Sušnik, z razbito glavo. Umrl je takj drugi dan. Sumi se uboj.

Smrtna kosa. V celjski javni bolnici je umrl oče vodje republikanske stranke dr. Novačana, g. Ivan Novačan, posestnik v Trnovljah pri Celju, 70 let star. Bil je naš pristaš in naročnik «Slov. Gospodarja». Pokoj njegovi blagi duši.

Kdo vodi in komandira vlake? Pašič se je vozil na agitacijo s posebnim vlakom in je naprej poslal še posebno lokomotivo, da mu dela pot. Radi tega so imeli vlaki na progi Beograd—Skoplje po par ur zamude. Za Pašičem ni hotel zaostajati bivši minister turške vladne skupine Omerović. Peljal se je iz Beograda v Bosno, dospel do Broda in ko je hotel brzovlak z ministrom kreniti proti Sarajevu, opazi minister, da njegov vagon ni zakurjen. Takoj je izstopil ter zapovedal, da mora vlak tako dolgo stati, dokler v njegovem kupeju ne bo toplo. Vlak je imel na ta način tri ure zamude. — Za ministrskim predsednikom in za ministrom seveda ne sme zaostati komisar železniške policije in tako je komisar Zarko Strogarac iz Belega Manastira zaustavil vlak, ki se peljal iz tega kraja proti Osijeku na četrtem kilometru, da se lahko nanj vspne ter v Osijek odpelje. Vlak je imel radi tega dobre četrt ure zamude.

Strankarska strast se za po smrti. Po Srbiji se sedaj v volilnem boju tako strastno sovražijo radikali in demokrati, da se to sovraštvo prenaša celo na pokopališča. V vasi Mileševu v Sandžaku je prišlo pri nekem pogrebu na samem pokopališču do prepira in potem do krvavega in usodepolnega pretepa. Pokojnik je bil demokrat in ko so ga prinesli na pokopališče, so navallili na pogrebce radikali, češ, tu ga ne smete pokopati, ker počivajo tukaj sami radikali. Demokrati-pogrebci so raket postavili na tla in zgrabili so batine in motike ter začeli udrihati po radikalih. Nastal je krvav in srdit boj, v katerem je padel z razbito glavo radikal seljak Sava Špica. Mesto enega so pač imeli dva mrliča in še par težko ranjenih. Da se za bodoče izogne pretepom, so razdelili pokopališče na radikalski in demokratski del.

Kmet strada, gospoda piruje. Dalmatinsko delavno ljudstvo davi strašna lakota, gospoda je pa ob naj-

strašnejši bedi razkošno in razuzdano rajala za predpust. Pa to še ni vse! V Šibeniku so celo krasili zabavne dvorane s posekanimi nasadi. Okolica je gola, narod umrzuje, ker nima drv, a nobenemu revežu ne pade na um, da bi v največji stiski začel pustošiti nasade, gospoda pa gre ter poseka nasajeno drevje, da si z njim okraši svoja plesišča.

Železniško tatinsko družbo je srečno zasegla zagrebška policija. V delavnici južne železnice so ti zmorni pokradli raznih kovin v vrednosti dobrih 600 tisoč kron. Izdali so se pri prodajanju ukradenih reči.

Umrl je iz strahu pred vešali. Te dni je umrl v zaporih v Subotici neki Novak, ki je bil obsojen pred tremi meseci na smrt na vešalih, ker je ubil svojo mater, očeta in brata. Odkar so ga zaslužno obsodili na smrt, je bil vedno skrajno žalosten ter pobit. Njegova pobitost in žalost iz strahu pred vešali so na trikratnega morilca vplivale tako, da je te dni v zaporih umrl.

Dediči se iščejo. V Beogradu je leta 1910 umrl M. Ogrizek brez otrok. Rojen je bil 20. aprila 1845 v Sero-vi, župnija Šmarje pri Jelšah. Bil je krojač in je v Beogradu zapustil hišo, vredno 1.200.000 K. Kdor je žnjim v bližnjem sorodstvu, naj pošlje dokaze na naslov: Božidar Ristič, višji kontrolor v ministristvu pošte in telegrafa, Beograd, Molerova ulica 27.

Gospodarstvo.

Slabe gospodarske razmere v Leskovcu. Zadnjič sta nam gg. Vesenjak in Košar pisala iz srca o vinu, davkih in stroških. Večina nas je malih posestnikov, ki pridelamo 9 do 30 hl vina. Svoj pridelek smo prodali nekateri po 8 do 12 K. Čim manjši posestnik, tem bolj po nizki ceni je bil prisiljen prodati svoj pridelek. Samo leta 1919 so nas nekateri kapitalisti tako gulili, ko smo vino prodajali po 8 do 12 vinarjev! Kaj hočeš? Kruhek mora biti, obleka tudi. Celo leto smo živeli na račun jesenskega pridelka, zdaj pa take cene! Se za nazaj ni dovolj, odkod pa naj plačamo za naprej hrano, obleko, dačo? Pa nas še gulijo z dohodninskim davkom. Pred vojsko in med vojsko smo dobivali vsaj bolj poceni koruzo. Samostojni minister mesar Pucelj pa je menda koruzo svinjam spolagal, svinje pa v Italijo poslal. Samostojneži so nas pošteno nabliskali. Zato pa volimo vsi za Kmetisko zvezo!

Iz zagrebškega živinskega trga. Na zagrebškem trgu z živim blagom so zopet napredovale svinjske cene. Promet s svinjami se je v zadnjem času zelo dvignil, ker se veliko izvažajo v Čehoslovakijo ter na Francosko. Sedaj se posebno izvažajo zaklane svinje, ker je zelo znižana izvozna carina na meso. Te dni pa se sestane posebno zborovanje vladnih krogov glede znižanja carine na izvoz zaklanih svinj. To ravno kar omenjeno postopanje vlade je za svinjerece velikega pomena, ker se na ta način znatno podpira domača industrija z izdelki svinjskega mesa. Cene za debele svinje iz Vojvodine in Srema so 23—25 D, mesnate svinje stanejo v Zagrebu 22—24 D, v Varaždinu 23—24 D, v Križevcih pa 24—25 D. Prvovrstnim volom je poskočila cena na 15 D.

Nekaj o kretanju živinskih cen na Hrvaškem. — Vole plačujejo na Hrvaškem po 7—10 D 1 kg žive teže, bike po 7—12.50 D, krave po 6—7 D, telice 6—7 D, teleta po 10.50—12.50 D, suhe pa po 7.50—11.25 D. Konji so po 3.750—12.500 D 1 komad, žrebeta po 1.250—3.750

din. 1 komad. Iz Hrvatske se proda in izvozi v Italijo zelo veliko konj in govede, v Maribor govede in nekaj v Ljubljano in druga mesta.

Vrednost denarja. Ameriški dolar stane 102 do 103 dinarjev, francoski frank stane 6.20 do 6.25 din., za 100 avstrijskih kron je plačati 0.14975, za 100 čehosl. kron 311 do 312, za 100 nemških mark 0.55 do 0.56 in za 100 laških lir 492 do 493 dinarjev. V Curihi znaša vrednost dinarja 5.15 centimov ((1 centim je 1 para). Od zadnjega poročila je vrednost dinarja ostala ista.

Dopisi.

Kapela. V nedeljo, dne 4. februarja smo imeli tukaj dobro obiskan shod KZ, katerega se je udeležila nepričakovano številna množica zavednih mož, ki so burno odobrvali govornikove besede. Vsi so bili navdušeni za našo pravično stvar, tudi za volilni sklad se je nabrala precejšnja svota. Le en gospod v usnjati suknji se je zgražal, češ: naši ne prosjatičijo. Le par besed našega blagajnika je odprlo srce vsem zavednim. Dne 18. marca bodo naši ljudje metali ne dinarje, marveč kroglice za Slovensko ljudsko stranko. Samostojni pa bodo zapeli, kakor stari zvon: In jaz vaš strti zvon — vam vašo smrt oznanjal bom!

V libijski puščavi.

Mansur jih je izdal, da bi sebi rešil življenje. — Mlajša in čilejša Sadie je brez težave dohajala roparje, ki so hiteli po stezi navzdol, in zdaj pa zdaj je obrnila glavo nazaj ter tolažila teto, ki so jo, slabotno in vso trdo od strahu in groze, vlekli seboj kakor ovco v klavnico.

Poveljnike črne oči so malomarno ošinile postarano gospodično Adams, pa so se zasvetile v pridruženem blesku, ko so obstale na mladem dekletu. Kratko povelje dal — in izgubljeno čredo nesrečnih izletnikov so tirali h klečečim kamelam. Zepe so jim že prej preiskali in pometali vsebino v prazen žakelj, ki ga je Ali Wad Ibrahim zavezal lastnoročno.

«Pravim, Cochrane», je šepetal Belmont in z žarečimi očmi gledal izdajalskega Mansurja, «tule imam droben samokres, ki mi ga niso našli. Ali naj ustrelim tegale zlikovca za njegovo izdajstvo —?»

Polkovnik je odkimal.

«Bolje da ga skrijete!» je odgovoril s temnim licem. «Ženske ga bodo morebiti še potrebovale, preden bo vse pri kraju —!»

IV.

Kamele, nekatere bele, druge rjavkaste, so klečale v dolgi vrsti po pesku. V mirnem prežvekovanju so enakomerno premikale čeljusti in s smešno, za kamele značilno gizdavostjo obračale svoje lepo zarisane glave na svojih vitkih vratovih sedaj na eno, sedaj na drugo stran. Večinoma so bile krasne, plemenite živali, čistokrvni arabski dirkači tenkih nog, finih vratov in drobnih glav — znamenja plemenitega potomstva, izredne vztrajnosti in nedosegljive brzine v teku. Med njimi pa je bilo tudi nekaj manj plemenitih, počasnih kamel, njihova koža je bila zanemarjena in je kazala brazgotine od udarcev in od strelav. Te so bile težke tovrne kamele, obložene z duro in z mehovi za vodo.

* Afrikansko proso. Se uporablja za krušno moko.

Zahvala.

Vsem, ki sočustvati ob priliki smrti našega nepozabnega častitega gospoda, brata in sčica

Mihaela Strašek

zlatomašnik v p.

izrekamo tem potem našo najprizirnejšo zahvalo. Posebno se še zahvaljujemo pred duhovščini, ki so mu pri odpitem grobu kapeli pre epa nagrobno in slednjič vsem ostalim, ki so se v taki množini udeležili pogreba našega nam tako draga in priljubljenega dušnega pastirja.

Št. Janj na Peči, dne 8. februarja 1923.

Žaluječe rodbine:

Strašek, Žerjav, Bekalič.

Zahvala

Za mnoge izkaze sočutja pri pogrebu našega ljubega očeta, gospoda

Janeza Muršec

kmeta na Ma'ni pri Sv. Jurija v Slov. gor.

izrekamo vsem najprizirnejšo zahvalo. Posebno visokočastiti duhovščini, pevcem, vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem.

Ma'na, dne 8. februarja 1923.

Žaluječi otroci, sestra in zet

Sprejme

se družina z večimi delavskimi močmi za novarja na večje posestvo v Dornovi, obstoječe večinoma iz njiv in travnikov, torej je delo na polju in pri vprežni in drugi živini. Plačilo po dogovoru ali z daljšim pridelkom. Čas za glasitev do zadnjega svečana. — Proda se smetki koleselj s prsno opremo in poniklani okovi. Sprejme se gospodična ali vdova srednje starosti z nekaj prakse v gostilni za prevzete trafike in pijače na račun. — Dobra spravevala se zahtevajo. Nastop lahko takoj. Poizvedbe pri Rudolfu in Ivanki Rola, gostilna, Sv. Andraž v Slov. gor. 164

Raspienna je služba organista in cerkovnika na Polzeli. Župnijski urad Polzela. 2-2 116

Načelstvo hranilnice in posojilnice v Konjicah javlja tužno vest, da je dne 15. februarja 1923 umrl njen soustanovitelj, bivši dolgoletni član načelstva in član nadzorstva gospod

Janez Rudolf

posestnik in cerkveni ključar v Dobernežu št. 7 nadžupnije Konjice

Delavnemu zadrugarju ohranimo častni in hvaležni spomin!

Antor Toman
načelnik.